

Ministeren for Industri, Handel og Søfart (Stawing): Jeg tillader mig for det høje Landsting at fremsætte *Forslag til Lov om Banker*. Jeg forudskikker af historiske Oplysninger, at Forslag til Revision af Bankloven blev fremsat i Rigsdagssamlingen 1923—24, altsaa af den forrige Regering; under Indtryk af de Rystelser i vort Bankvæsen, som var forefaldet, og som havde vist, at der var væsentlige Fejl og Svagheder i den Maade, paa hvilken Bankvirksomhed blev drevet. Der rejste sig ved Landmandsbankens og en Række andre Bankers Sammenbrud meget stærke Krav om en Revision af Banklovgivningen, og den daværende Regering bøjede sig altsaa for saa vidt for disse Krav, som den udarbejdede og fremsatte et Revisionsforslag. Den nuværende Regering er fuldt enig i, at en Revision af Bankloven er paatrængende nødvendig, og fremsatte derfor i Begyndelsen af den følgende Rigsdagssamling et nyt Revisionsforslag, der paa visse Punkter førte det tidligere Forslag videre i Bestræbelserne for at hindre Gentagelser af de begaaede skæbnesvangre Fejl, som kendtes fra Bankverdenen. Dette Lovforslag blev behandlet i et Udvalg i Folketinget, men naaede ikke at blive færdigbehandlet. I sidste Rigsdagssamling, da Forslaget paa ny blev fremsat, med enkelte Ændringer, der tog Hensyn til de førte Forhandlinger, lykkedes det at naa til Ende med Folketingets Behandling af Sagen, og Vedtagelsen af det Forslag, jeg her tillader mig at fremsætte, skete ved anden og tredje Behandling enstemmigt, med Tilslutning fra alle Partier. Den Tanke var da ogsaa fremme, om man ikke i sidste Rigsdagssamling kunde faa tilendebragt Forhandlingerne om Banklovgivningen og dermed faa en Ende paa den Usikkerhed, der unægtelig hersker i adskillige Bankforhold som Følge af den stadig opdukende Diskussion om, hvad Banklovgivningen bør indeholde. Forslaget naaede imidlertid først fra Folketinget til Landstinget i Rigsdagssamlingens allerseneste Dage, og det lykkedes, som bekendt, ikke at gennemføre den Plan, som meget stærkt blev ønsket fra Bankernes Side: at faa tilendebragt Forhandlingerne i forrige Rigsdagssamling.

Jeg fik altsaa ikke i forrige Rigsdagssamling Lejlighed til overfor det høje Landsting at fremsætte nogle Bemærkninger om denne Sag, idet en egentlig Behandling ikke fandt Sted. Forslaget fremsættes nu overensstemmende med den Vedtagelse, der fandt Sted i Folketinget, altsaa med Tilslutning fra alle Partier. Det er derfor

ogsaa mit Haab, at dels den Henvendelse, der skete fra de københavnske Banker i forrige Rigsdagssamlings sidste Dage, dels det stærkt udtalte Ønske, der kom til Orde paa Provsbankernes Generalforsamling i Foraaret, hvor jeg havde Lejlighed til at være til Stede, at denne Henvendelse og dette Ønske maa blive taget med i Betragtning, saaledes at Lovforslaget nu forhaabentlig kan faa en let Gang gennem Rigsdagen ved dets sidste Behandling.

Jeg har under de Forhandlinger, der fandt Sted i Folketinget, gjort væsentlige Indrømmelser overfor de Forestillinger, der er gjort gældende fra Bankernes Side med Hensyn til Enkeltheder i Lovforslaget, og jeg kan derfor ikke tilbageholde den Bemærkning, at jeg i og for sig paa flere Punkter langt vilde foretrække det oprindelig fremsatte Lovforslag for det, hvorom der nu er opnaaet Enighed i Folketinget og med Bankerne; men det er en Selvfølge, at jeg, saaledes som Sagen foreligger, og hvor jeg altsaa under Forhandlingerne i Folketinget har gjort forskellige Indrømmelser, nu ikke finder Anledning til at fordybe mig i disse Enkeltheder, idet jeg maa anse det for at være i alle Parter Interesse, at man nu undgaar en Optrevling af mange Enkeltheder; dette vilde kun føre til en yderligere Forhaling af Sagen, hvis Afslutning man altsaa i vide Kredse saa stærkt ønsker. Jeg skal imidlertid gøre nogle enkelte Bemærkninger for derigennem at belyse visse Hovedpunkter i Lovforslaget.

I § 2 vil man finde en Bestemmelse om, at af private Foretagender er det alene Banker og Sparekasser, der er berettigede til at henvende sig til Offentligheden for at tiltrække sig Befolkningens Indlaansmidler; der kan vel selvfølgelig under andre Former ske en Anbringelse af Pengemidler, men de paagældende Foretagender vil ikke være berettigede til at reklamere som Bank- eller Spareforretning, og en egentlig Propaganda for at tiltrække sig Sparemidler er for disses Vedkommende ikke lovlig. Jeg vil ogsaa mene, at det stemmer med den almindelige Interesse, at man ikke ganske ukontrolleret kan drive en saa vigtig Virksomhed som den at forvalte Befolkningens Sparemidler og Driftsmidler, og at det nødvendigvis maa være undergivet en offentlig Kontrol, hvorledes denne Forvaltning finder Sted. Med Hensyn til den anden Interesse, som forelaa paa dette Punkt, nemlig visse Bankierhuses, saa gælder det, at den Formulering, Forslaget nu har, og om hvilken der er for-